

4de jaargang no. 5 okt '85 vershynt 6x pjr. uitgave slim., fl. 0,75.

DE SLIMMERICK

in het ooglopend
plaat.praat
de franse slag
massa's slimpies

Simon Frith in
de rode draad

pop.kursussen
van start

... uit 't
buro...

DE SLIMMERICK
IS ER WEER

GEEN
TEKST?

DE SLIMMERICK

Is een uitgave van de Stichting
ter bevordering van Lichte Muziek in
het Land van Heusden en Altena.....

Donateur worden is Slim, simpel en snel gebeurd.

Maak f. 8,50 over op giro : 342983 tnv. Slim Nieu-
wendijk of naar bankrekening 50 99 28 558. Uitzondering
wordt gemaakt, voor academici. Zij betalen f30.00, tenzij
ze Ronald kennen. De prijs is dan f25.00.

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteurs
worden vermenigvuldigd. Oplage + 300 exempl.

VAN HET BESTOUW

Iets over de evenementen. We zijn al bezig voor 1986, waar sommige gebeurtenissen in zullen terugkeren, maar waarin ook nieuwe zaken zullen komen.

Eerst even over de rest van 1985.

In het najaar, het zal wel ergens eind november worden, zullen we samen met Para/Metro uit Breda een brabantse festival organiseren. Het wordt een concert van 5 groepen: twee uit het SLIM-gebied, twee uit het gebied van Para/Metro, en een brabantse top-act. Het hele gedoe wordt twee keer uitgevoerd, een maal hier en een maal in Breda.

Je zult nader horen.

1986 !!!

In 1986 moet het hier natuurlijk ook weer gonzen van de pop, de dijken moeten het begeven van SLIMheid.

Een herhaling van "Kom uit je hok" staat ons voor ogen, een gelegenheid die nieuw opkomende groepen uit hun oefenschuurtje of -zoldertje wil lokken.

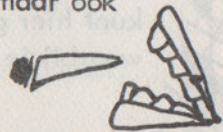
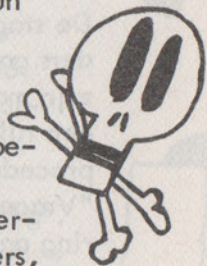
Zo zullen er meer bekende evenementen zijn.

Nieuw is een workshopweekend. Zoals je misschien bekend is, is een workshop bedoeld voor mensen die al een tijdje actief met muziek maken bezig zijn. Zij werken met enkele professionele musici aan eigen nummers, aan improvisatie en aan muziek maken in het algemeen. Oefenen, bespreken, proberen, luisteren, naspelen, samenspelen, veranderen. Enzovoorts.

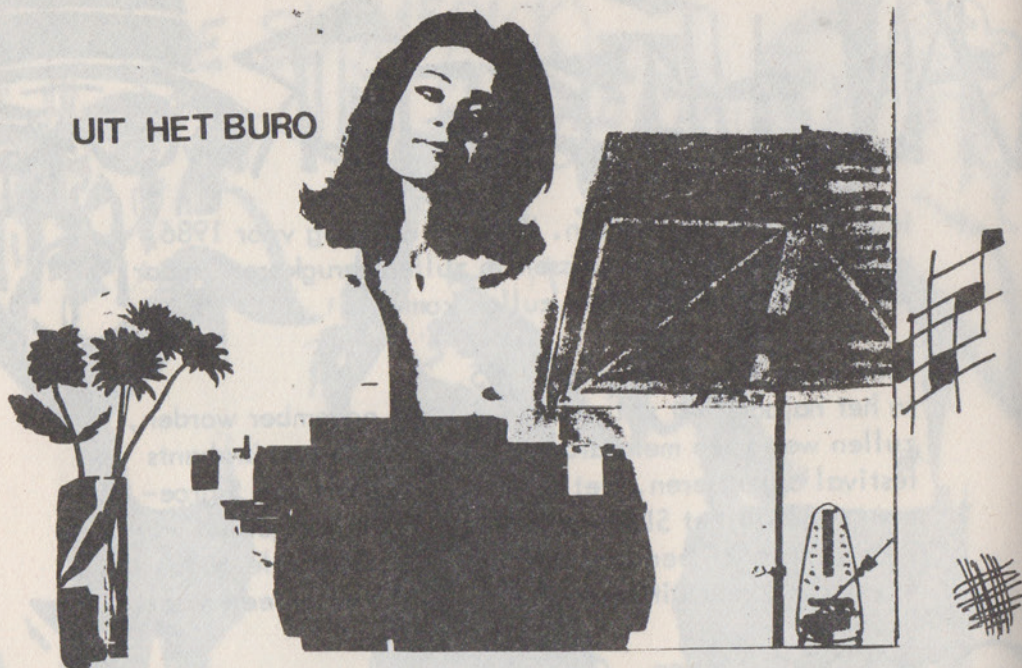
En dat dan een heel weekend, intensief, met een uitvoering samen met profs, een opname, ook op video, zodat je na afloop met z'n allen niet alleen de muziek maar ook de act kunt nagaan.

Ook hierover zul je meer vernemen.

Wees SLIM

UIT HET BURO

Degenen die de afgelopen maanden een poging hebben ondernomen om bovengenoemd pand telefonies te bereiken, zullen na een niet mis te verstaan aantal pogingen en moedeloos de schouders hebben opgehaald onder de verzuchting: "J.C. er is daar ook nooit iemand". Terecht, er is nl. bijna nooit iemand.

De stagiaires zijn de deur weer uit. Medewerkers zijn elders anders gaan studeren. Ondergetekende probeert heftig aan zijn maatschappelijke carrière te werken. Kortom er is een nijpend bezettingsprobleem op het buro. "Standaard-procedures, contract invullen" en "grote zalen boeken" "Vragenlijsten zaalhouder", "brief loonverdelingsverklaring amateurband", allemaal brieven en kreten die na een enthousiast begin vorig jaar weer onder een dikke laag stof zitten. Zonde, want het is er allemaal en de wacht is alleen maar op iemand die er mee wil gaan werken. Dus managers van bandjes die ook niet weten wat of waar ze moeten bellen, kom dat eens bij ons op het kantoor doen. Alles ligt hier op jullie te wachten. Je kunt hier gewoon je eigen groep gaan zitten promoten waarbij je en passant ook nog andere Slim bands aan

CURSUSSEN
WEER

VAN START

Donderdag 5 september was er weer een informatie-avond over de komende herfst te starten slimcursussen. Wederom was de zaal gevuld met een redelijk aantal belangstellenden. Helaas verscheen deze Slimmerick niet vroegtijdig genoeg om hierin een ieder uit te nodigen. Maar oplettenden onder jullie zullen ongetwijfeld de aankondiging in de plaatselijke kranten hebben gezien. Zo niet, jammer, want de cursus zit al weer aardig vol. De inhoud van de cursus is grotendeels gelijk aan de vorige. Opstap cursussen voor beginners en combo cursussen voor gevorderden. Die opstappers gaan eerst stoeien met het door hen gekozen instrument en daarna zullen er een paar samenspel oefeningen komen. Daarna wordt de ddarin opgedane ervaring weer gebruikt om dieper in te gaan op het instrument. Al naar gelang de gemaakte vorderingen kan de cursist in het nieuwe jaar overgaan naar een combo of gewoon met de opstal door gaan.

De combocursussen worden weer gegeven door Leo van Lieshout, die zijn talenten hierin al menigmaal heeft bewezen. Het voornaamste doel van deze cursus is het leren samenspelen met andere muzikanten en in mindere mate beter worden op je instrument, hoewel één en ander wel zeer met elkaar samenhangt. In het begin worden bekende nummers bij de kop genomen, later worden de cursisten gestimuleerd om zelf wat te bedenken. Hetzij door andere arrangementen van van voorgenoemde nummers, hetzij door zelf nummers te maken, die dan gezamenlijk worden uitgewerkt. De duur van deze cursuserie is 25 avonden in totaal. 12 dit jaar en nog eens 13 in '86. Er zal dan in mei of daaromtrent weer een uitvoering volgen. We zullen je van de vorderingen op de hoogte houden.

optredens kan helpen. Kun je jezelf een dankbaarder karwei indenken? Bel op maandagavond eens even naar 01835 - 4265 en als het in gesprek is, probeer het dan na een minuut of vijf nog eens, zodat we weer een acceptabel bezettingsrooster kunnen maken op het Slimkantoor.

OPROEP ! ! !

Voor al degenen die na het voorafgaande te hebben gelezen en die zeggen: "Ja, misschien is dat toch nog zo'n gek idee niet" organiseren we een informatieavond op maandag 8 oktober op het Slim-buro te Werkendam.

Het adres zal een ieder wel bekend zijn, maar voor de overkompleetheid toch nog even: Burcht 6 .

Aanvang 20.00 uur.

Iedereen is van harte welkom. (Vooral de wat serieuze typen).

DE RODE DRAAD

'T FRITH GESPREK.

De waarheid is vaak ver te zoeken.....
VANDENENDE.....gevangen door zijn eigen obsessie om
de 'waarheid' achter de popjournalistiek te ontmaskeren ging
dit keer wel erg ver.....

Begin july vloog hij de atlantische oceaan over om in Montre-
al een internationaal congres over 'hedendaagse populaire
muziek' mee te maken.

Onder de ruim hondertenvijftig deelnemenden bevonden zich
wetenschappers, popjournalisten/ auteurs en muzikanten uit
meer dan veertig landen.

Daaronder een aantal grote namen, zoals Greic Marcus,
Robert Christgau en de britse popsocioloog/ journalist Simon
Frith.

Met deze laatste had onze 'Ron-Quichot' een gesprek over
'Rock-Critique' dat in feite de kwintessense van de hele serie
vormt.

Vandaar onverkort en 'verry' exclusief voor de Slimmerick.....
.....Ga d'r mar 's lekker voor zitten.....

THAT STRANGE COMPLITE CAP- TIVE ENTHUSIASM FOR ROCK;

Tussen de sessie over Zuid Afrika en de analyse van het rock voor Ethiopie-fenomeen treffen we elkaar in een van de vele cafes die de uitgaansstraat van Montreal; "Saint Denis" telt.

De conferentie is dan al een paar dagen aan de gang en Simon vervult er een centrale taak binnen. Als een spin in zijn web is hij overal; leidt sessies, houdt de gesprekken gaande, bekritiseert lezingen op zwakke plekken en betreft mensen bij het gebeuren.

Als we eindelijk een plekje uit de broeiende zon gevonden hebben bekend hij me dat z'n grootste probleem op deze conferentie bestaat uit het ontlopen van bepaalde mensen. De reden is het zelfde als waarom hij als journalist gestopt is met interviews: "Ik heb te veel halve garen ontmoet."

Frith is in eerste instantie vooral een onvermoeibare fan van popmuziek. Als tienjarig kind van een 'poor' gezin uit Sussex (Eng.) hoorde hij bij de lokale radio & t.v. winkel "Long Tall Sally" van Little Richard. "Ik vond dat het mooiste wat ik ooit gehoord had en sinds die tijd ben ik een verwoed platen verzamelaar geworden". Als grammar-student studeerde hij in Californie (Berkeley) en kwam een paar dagen voor z'n terugkomst naar Engeland in contact met Jan Wenner van 'Rollin Stone'. "Er was een persstaking in Engeland en Jan vroeg me of ik correspondent voor 'Stone' wou worden. Ik had eerst m'n twijfels maar toen ik me na een paar artikelen realiseerde dat ik het kon was het hek van de dam." Later

schreef hij ook voor 'Creem' en 'The New York Rocker'. Alert lezers van 'Vinyl' (of zoals Simon het uitspreekt: 'fainal') zullen zich vaak tegoed gedaan hebben aan z'n stukjes 'Brit Beat' die tot begin dit jaar gepubliceerd werden. "Ik ben gestopt om voor ze te schrijven want ondanks herhaalde verzoeken kreeg ik geen resentie exemplaar noch 'a pay check'."

Met z'n boek "Sound Effects" (in het nederlands vertaald door Bert v.d. Kamp onder de titel "Rock; sociologie van een nieuwe muziekcultuur") kreeg Frith internationale erkenning.

Het is tot op de dag van vandaag de meest complete studie naar de betekenis en plaats van de popmuziek in onze westerse samenleving.

In het boek wordt ondermeer nadrukkelijk stil gestaan bij doel & functie van de popjournalistiek. Iets waar Frith als popjournalist door de Sunday Times zich dagelijks van bewust is.

Om de betekenis en inhoud van de popmuziek onder woorden te brengen moet je fan zijn, want meer dan de muzikant zelf of het platenpromotieapparaat is het de enthousiaste luisteraar die z'n persoonlijke gevoelens of ervaringen in de muziek herkent. Een popjournalist is dus eigenlijk een beroepsfan?

"De goeie popjournalist is in eerste instantie een soort D. J.; Hij moet zo enthousiast zijn over popmuziek dat mensen door hetgeen hij schrijft de behoefte krijgen om zelf die muziek te horen.

Dat enthousiasme komt voort uit het effect dat de muziek op je heeft. Maar het wordt vervelend om al die persoonlijke ontboezemingen te lezen dus gaat de goeie journalist op zoek naar een ver-

klaring van het effect. en wel op zo'n manier dat lezers dat kunnen herkennen en denken" he, zo'n gevoel heb ik er ook bij."

GOOD CRITICS NEVER DIE

"Er zijn eigenlijk twee soorten goede popjournalisten.

De eerste categorie, waar ik mezelf ook toe reken, werd ontwikkeld in Amerika. Het zijn de mensen die in de zestiger jaren begonnen te schrijven over popmuziek in plaats van te schrijven over sterren en platen.

Ze hebben zich kunnen bekwamen en bleven enthousiast waardoor ze een 'open mind' hebben voor de veranderingen. Ook al zijn de meeste net zoals ik bijna 40, door hun ervaringen en 'skill' hebben ze altijd wel iets interessants te melden.

Alleen, vergis je niet, het zijn er maar een paar die echt goed zijn. De meeste journalisten 'get worse' naarmate ze ouder worden. De andere groep journalisten komt met een bepaalde stroming op. Het zijn de grote kampioenen van die bepaalde muziekstroming. Vaak omdat ze deel uitmaken van de beweging zelf zijn zij als geen ander in staat om duidelijk te maken waar het allemaal om gaat. Als zo'n stroming over het hoogste punt is zie je de meeste van hun verdwijnen of gewoon slecht worden... er is maar een enkeling die echt 'great' blijft.

Het beeld dat Simon schetst komt aardig overeen met de nederlandse situatie; ook daar is er geen duidelijke tweede generatie na de Waard, Zaal en bijv. Rijken. Volgens Frith zijn die er wel, alleen niet zo talrijk. "Je ziet sowieso maar weinig mensen die dat bezeten enthousiasme voor popmuziek houden."

Daarom is iemand als John Peel bv. zo markant. Wat meespeelt is dat het vaak onmogelijk is om met popjournalistiek je brood te verdienen. Of je moet aan een echt groot blad verbonden zijn óf je moet het combineren met een andere bron van inkomsten. De beginnende popjournalist, die vaak jong is, stelt minder eisen aan de hoogte van zijn inkomen. Maar zodra dat wel gebeurt kiezen ze voor een ander beroep. Bovendien toen wij begonnen waren er geen richtlijnen of succesformules....we moesten dat allemaal zelf uitvinden. In een zekere zin waren we "lucky" want als je nu begint te schrijven bestaan er al talloze bladen die de formule reeds hebben en daar moet je binnen willen en kunnen schikken".

POLITIC'S OF ROCKJOURNALISM.

Jit m'n gesprek met Elly de Waard bleek dat in Nederland de popmuziek van meet af aan als een nieuwe vorm van kunst benaderd werd door de 'serieuzere' journalisten.

In Amerika en Engeland werd vooral het populaire aspekt als invalshoek gekozen. Heb je daar een verklaring voor?

"In de doorsnee Amerikaanse & Engelse bladen is een duidelijk onderscheid tussen de 'fine arts' en populaire cultuur. De meeste kunstgerichte bladen hebben bekwame kritici, maar die kunnen met popmuziek moeilijk uit de voeten. Ik herinner me nog de eerste poging die de eerste muziekkriticus van de 'Times' ondernam om een recensie over de Beatles te schrijven. Het was volslagen belachelijk omdat hij ze als klassieke muzikanten behandelde, waardoor ze iets inferieus kregen. Voor mensen zoals ik, die vooral fans van popmuziek zijn, was dit dus een compleet verkeerde benadering. We waren op zoek naar andere manieren waarbinnen je popmuziek een serieuze

aandacht kon geven.

Een gedeelte deed dat in de muziekbladen die we zelf oprichtte. Een ander gedeelte bij de meer op populaire cultuur gerichte bladen, waar, vanwege de commerciële belangen al veel over popmuziek geschreven werd. In z'n boek verduidelijkt Frith dat de functie van de poppers neerkomt op het fungeren als opinieleider. Eén deel is er voor het inmiddels volwassen geworden poppubliek. Het functioneert als een soort consumentengids en is gericht op het ophalen van van jeugdervaringen. Een ander deel is een consumptiegids voor tieners; "Je bent jong en je lees hier wat je wil". Naast deze grootschalige media heb je tenslotte nog de 'fanzines', die zich richten op een klein en vaak fanatiek publiek.

Juist deze 'fanzines' (wat 'Vinyl' bijvoorbeeld in begin was) en de betere popjournalisten houden zich bezig met de betekenis van de popmuziek. En die betekenis ligt vooral in de relatie tussen de muziek en haar publiek.

Want ondanks de commerciële bedoelingen ligt de werkelijke betekenis van de popmuziek in het gebruik binnen de specifieke levensomstandigheden van de luisteraar. Bij dat gebruik dient de popjournalistiek behulpzaam te zijn door naast 'sec' informatie te geven, de muziek te plaatsen of te koppelen aan wat er nog meer gebeurt in de dagelijkse situatie van de luisteraar. Popjournalisten zijn in feite ook cultuurkritici in de visie van Frith. Hun positie is vaak problematisch, ze staan vaak voor dezelfde keuze als integere muzikanten; 'groot te zijn voor een klein publiek of anderom.

"Als journalist geef je commentaar op veelbetekenende ontwikkelingen in de popmuziek. Maar veel van die ontwikkelingen worden gedecteerd door de platenindustrie. Je kan natuurlijk die tien 'Heaven

Promoted' albums negeren en bijvoorbeeld alleen over die platen schrijven die je zelf interessant vind. Maar dan wordt er voorbijgegaan aan het grote publiek. Er zijn veel mensen die de mening willen horen van een popkriticus over de plaat die ze net hebben gekocht of van plan zijn te kopen. Het gaat dus om het vinden van een balans tussen 'de smaak' van het publiek (want popmuziek heeft tenslotte een massale aanhang en is daarom een onderdeel van de populaire cultuur) en de ontwikkelingen aan 'de rand' van de popcultuur. Daarbij moet je niet uit het oog verliezen dat je over muziek schrijft die je, los van de wil van de platenmaatschappijen, goed of slecht vindt."

Tot slot praten we nog verder over de status van de popjournalist. (Frith: "popjournalisten hebben in feite geen status.....er bestaat ook niet zoiets als een 'rock circle' waar de platenindustrie rekening mee moet houden....voor hen is de popjournalist de goedkoopste vorm van promotie....just what") "En over popmuziek in Nederland (In kleine landen zie je vaak dat de overheid bereid is om popmuziek te ondersteunen. In Engeland is zo iets volkomen onmogelijk....de popmuziek is hier een commercieel goed draaiende industrie). Maar nu moeten we weer terug naar de conferentie.

Simon moet de sessie over 'rock for Ethiopia' voorzitten, waarbinnen Greic Marcus en Stan Rijken een bijdrage leveren.

READING THE TEXT: Rock is fun.

Vlakbij de universiteit waar Simon Frith jeugdsociologie, film en redactuur doceert brak pas geleden een golf van massale plundering uit. Geweld en brandstichting. 9
Heel Engeland stond versteld van

deze onverwachte uitbarsting onder de in Birmingham wonende immigranten jongeren.

De verantwoordelijke autoriteiten, naarstig op zoek naar een verklaring voor dit afwijkend gedrag, kwamen via, in de sociologie ontwikkelde theorieën, op oorzaken als 'de uitzichtloze werkeloosheid' en 'het toenemende racisme'.

Wat de anders toch 'oh- zo-tolerante' Britten echter het méést tegen de borst stuitte was de totale afwezigheid van schuldbesef." Naar hun maatstaven hebben ze 'just fun' gehad", vertelde een geïriteerde commissaris voor de pers.

De socioloog Frith heeft duidelijk gemaakt dat popmuziek een spreekbuis is voor jongeren die in feite één van de machtigste groepen van onze samenleving zijn. Middels hun 'struggle for fun' knagen ze aan de wortels van het westerse bestaan. Hun behoefte aan vrijheid, zeggenschap en vooral aan het gevoel om echt te leven zijn universeel en worden niet bedreigd binnen het systeem. Ook al probeert de platenindustrie deze behoeften tot koopwaar te maken, het zijn de jongeren zelf die de inhoud en de waarde van 'hun' popmuziek bepalen.

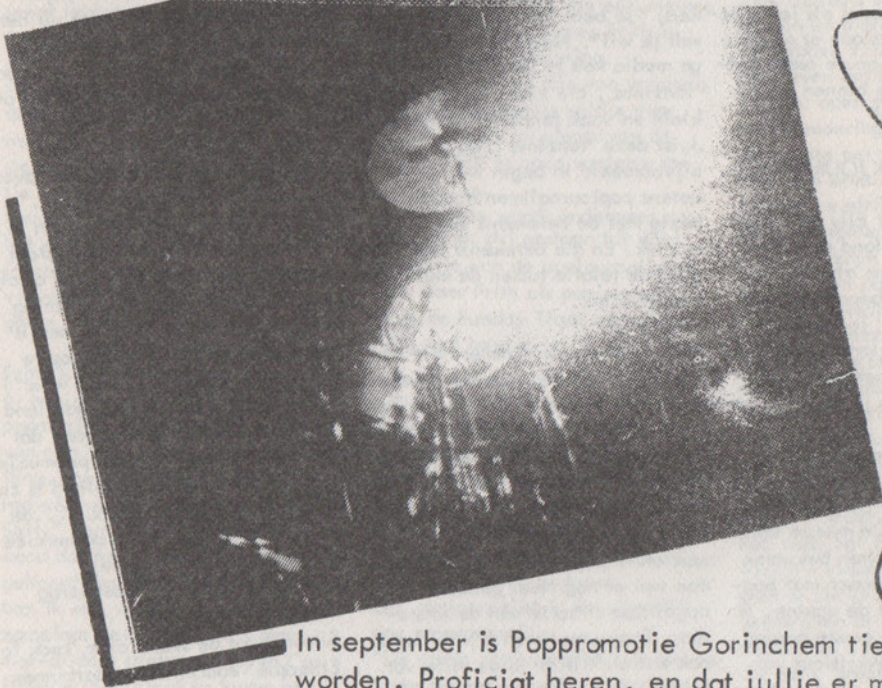
Het is de journalist Frith die deze opvatting in de praktijk brengt gecombineerd met een bewonderenswaardige passie voor popmuziek.

Popmuziek en marketing zijn al lang niet meer te onderscheiden. Popjournalistiek en de platenindustrie wel... althans bij zo iemand als Frith. Hij maakt, net zoals veel popmuzikanten middels hun muziek, nog eens pijnlijk duidelijk waar het allemaal om gaat: Één maal zing je allemaal het zelfde liedje.....

't Is de schuld van 't kapitaal.

Ron 09- '85

10 jaar pop promotie

In september is Poppromotie Gorinchem tien jaar geworden. Proficiat heren, en dat jullie er maar grijs mee mogen worden. Want vothouders zijn het de heren van Poppromotie en dat is iets wat ik in ieder geval in hen waardeer. Ondanks tegenspoed, tegenstrijdigheden, tegenvallers en tegenwerking de tegenwoordigheid van geest hebben om door te gaan met iets waar je achter staat.

Naar aanleiding van dit tienjarig bestaan heeft de stichting een boekwerk uitgebracht. Een boekwerk met een mooie cover. De inhoud is wat rommelig, maar als je zo vaak op PPG avonden ben geweest als ik kun je het toch wel volgen, als je tenminste de moeite wilt nemen al die verschillende lettertypen door te nemen.)

De feitelijke inhoud is een leuk overzicht van tien jaar activiteiten van PPG plus een aantal niet zo veel zeggende interviews met bestuursleden en ex-bestuursleden. (Maar ja, je moet mij ook niet vragen waarom ik bij Slim zit).

Leuk zijn wel de interviews met de diverse beheerders van de Kolfbaan, waar de PPG avonden gehouden worden. Deze, op zich al grijzende heren stonden tien jaar geleden beduidend anders tegenover popmuziek en het bijbehorende publiek.

Die mening is beduidend positiever geworden, maar dat begreep je wel. Favorieten bij de bartenders zijn Vitesse, Gruppo, Brood, Flavium en het klein orkest. Minder populair waren de Bintangs. Ook de graffiti van Herman B. in de kleedkamer werd niet erg gewaardeerd. Ook de diverse regiobands komen aan bod. veel wordt er niet over gezegd, maar ook Brood krijgt maar een paar regeltjes recensie per optreden, dus valt het nog wel mee.

Wij als regiofielen zijn het er natuurlijk nooit mee eens dat een regioband daar, na aftrek van de onkosten voor een krat bier optreed, of zelfs er op moet toeleggen.

De bands zelf hebben het er over het algemeen best naar hun zin gehad. Regiofans werden warm onthaald in de kleedkamer. (gratis door het raam naar binnen).

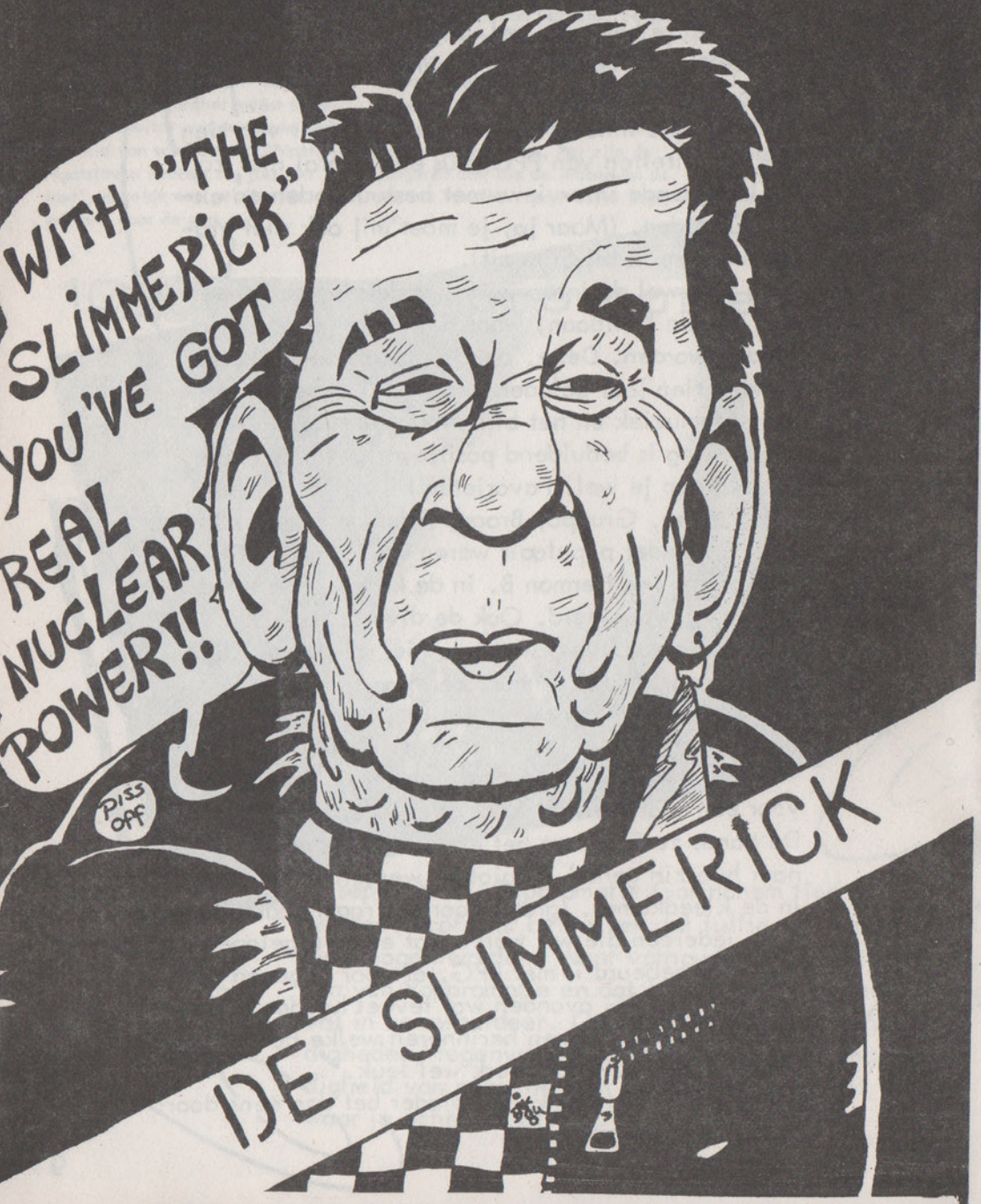
Voor iedereen die wil weten wat er de afgelopen tien jaar gebeurd is met PPG, of voor degenen die op sommige PPG avonden wat teveel hadden gedronken om zich te kunnen herinneren welke band er gespeeld had, is dit boekwerk wel leuk.

Als je het eens tegenkomt, blader het dan eens door. Best wel nostalgies.

WITH "THE
SLIMMERICK"
YOU'VE GOT
REAL
NUCLEAR
POWER!!

PISS
OFF

IDE SLIMMERICK

in het ooglopend

is een rubriek, waarin op niet altijd even serieuze wijze zal worden ingegaan op de meest opvallende gebeurtenissen van afgelopen weken.

Het is wederom een treurnisverwekkende toestand in nederland muziekland. Wilde het vroeger nog wel eens voorkomen, dat er iets strontvervelends gebeurde, zelfs dat kan er de laatste troosteloze maanden niet meer af. Met de blues is het al jarenlang gedaan, de rock en roll lopen op hun laatste benen, met mij gaat het ook niet zo goed. Kortom: in het oog loopt er niets meer. slechts de spuigaten hebben het druk. Niet bepaald zwaar gezien de kwatiteit van de spoeling, maar toch. Wat het toekomstperspektief zal zijn, blijft in het ongewisse. Waarschijnlijk zal een en ander wederom niets of minder dan bovenstaand inhouden.

Verklaarbaar is derhalve het gebruik van deze, twee maal zo brede vorm van regelspatie-gebruik; dat schiet lekker op en van lezen wordt men ook zo moe. Het risico van denken is te groot, moet daarom vermeden worden. Wat de radio en de televisie de komende tijd met het

door ons allen zo gewaardeerde medium muziek gaan doen, is eveneens een raadsel. Vast staat in elk geval, origineel zal het niet zijn. Een nieuwe clip-formule? Een nog gewaagdere vorm van lingeriegebruik? Wellicht een vrouwengroep? De tijd zal het leren. Aan ons de taak, alles lijdelijk over ons te laten komen. Mits wij niet te zeer protesteren, zal de dofheid, de ellende van onze schouders afglijden. Verder geen illusies meer svp, het leven is op zich al zo dodelijk.

Sommer

MUZIEKCENTRUM

GORINCHEM
Gasthuisstraat 22-24
Tel. 01830-31707

DORDRECHT
Grote Markt 1
Tel. 078-131241

Maatsoorten.

Maatsoorten geeft men aan met een cijferverdeling.

De maat wordt begrensd door maatstrepen en wordt onderverdeeld in tellen. De meest voorkomende maatsoorten zijn:

$$\frac{2}{2} \quad \frac{3}{2} \quad \frac{2}{4} \quad \frac{3}{4} \quad \frac{4}{4} \quad \frac{3}{8} \quad \frac{9}{8} \quad \frac{12}{8} \quad \frac{5}{8} \quad \frac{7}{8}$$

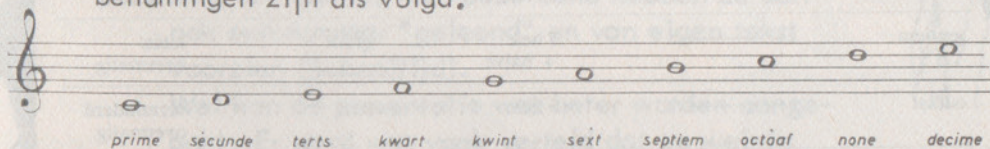
Het cijfer boven de deelstreep geeft aan hoeveel van de onder de deelstreep aangegeven soort noten er in een maat voorkomen ofwel het aantal tellen in een maat. Indien geen toon gewenst is, noteert men een rust met een vergelijkbare waarde.

NB. Hoewel alle gegevens omtrent toonhoogte, toonduur, tempo maatsoort en dynamiek in het notenschrift exact zijn vastgelegd, kan een musicus een bepaalde interpretatie aan de uitvoering geven voor wat betreft stijl en tijdsinvloeden.

Samenhang van de tonen.

Intervallen en toonafstanden.

De afstand tussen twee tonen, voor wat betreft hun toonhoogte, noemt men een interval. De Latijnse namen hiervoor zijn ontleend aan een numerieke volgorde van tonen t.o.v. de grondtoon. De benamingen zijn als volgt.

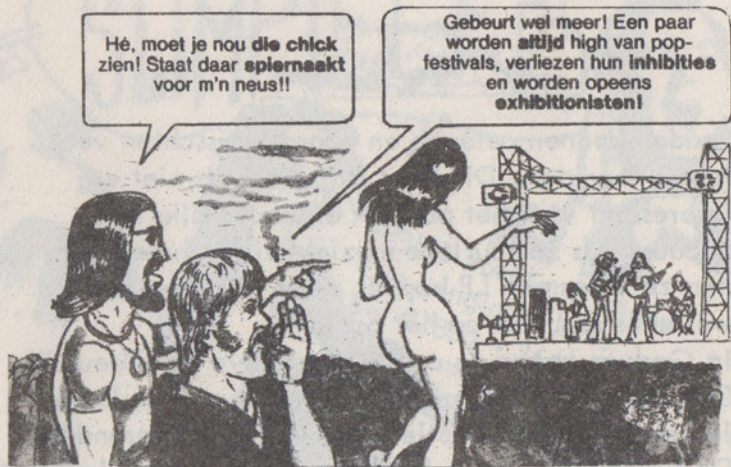
(als voorbeeld is c' grondtoon)

Hoewel het uit de notatie van de stamtonen in de notenbalk niet blijkt, zijn de toonsafstanden tussen de 7 stamtonen niet gelijk. De afstanden tussen de tonen e-f en b-c zijn kleiner dan de afstanden tussen c-d, d-e, f-g, g-a en a-b. De twee kleinere toonsafstanden noemt men halve toonsafstanden en de 5 andere hele toonsafstanden. De halve toonsafstanden e-f en b-c noemt men diatonische halve toonsafstanden. De halve toonsafstanden die tussen de hele toonsafstanden mogelijk zijn, noemt men chromatische halve toonsafstanden. De chromatische halve toonsafstanden zijn afgeleid van de stamtonen en ontlenen hun naam hier ook aan. De intervallen kunnen met een chromatische halve toon vergroot of verkleind worden. Men voorziet de intervallen dan ook van toevoegingen die duiden op hun oorspronkelijke grootte en op de mutaties. In kolom C zijn de toevoegingen gegeven zoals zij voorkomen in de toonreeks van c-c' en in kolom D de meest voorkomende toevoegingen van gemuteerde intervallen. In kolom B zijn de toonafstanden gegeven van de oorspronkelijke intervallen.

Naam	Kolom A	Kolom B	Kolom C	Kolom D
prime	c-c	—	rein	verminderd overmatig
secunde	c↔d	1 hele	groot	klein overmatig
terts	c↔→e	2 hele	groot	klein overmatig
kwart	c↔→f	2 hele + halve	rein	verminderd overmatig
kwint	c↔→g	3 hele + halve	rein	verminderd overmatig
sext	c↔→a	4 hele + halve	groot	klein overmatig
septiem	c↔→b	5 hele + halve	groot	klein overmatig
octaaf	c↔→c'	6 hele	rein	verminderd overmatig

ZWEMPOP

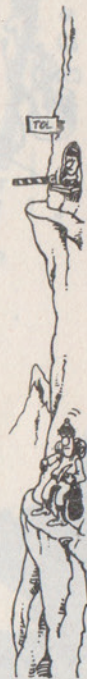
Een nieuwe trend aan het popfront is het spelen op een zwemvierdaagse, Hoewel nieuw.....jaren her speelden bands als Supporting Act, Low Budget en Scanner ook al voor vermoeide, rillend en nat in een handdoek staande zwemmers.

Maar er is dit in ieder geval weer een opleving te bekennen in de zg. Zwempop.

Zo speelden Impuls en Tokyo 3 september in het gorkumse Wipmolenbad en Impuls deed het op 20 augustus solo in Beitelstijl te Sleeuwijk.

Om met het laatste optreden te beginnen, Impuls speelde lang niet slecht. De nieuwe bezetting, die op het festival van 8 juni in de almkerkse Soos te bewonderen viel, deed het beter dan toen. De nummers, die vooral in het "Doe Maar"-reggae idioom zijn geschreven werden goed gespeeld. Vooral de saxofon deed het heel leuk. Het geluid van de band gaat dank zij dit instrument meer in de richting van UB 40. Van deze band hebben ze dan ook een nummer "geleend" en van eigen tekst voorzien (Schooltijd).

Wel kan de presentatie wat beter worden aangepakt. Er werd wat vaak verteld dat ze weinig

hadden kunnen oefenen en daarom misschien veel fouten maakten. Dit soort informatie is niet erg interessant voor het publiek en nauwelijks een excuus. Als ze foutloze muziek willen horen kunnen ze beter een LP kopen, want iedereen maakt wel eens een fout op het podium.

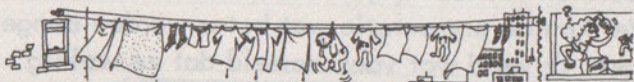
In Gorkum begon de avond met Tokyo uit Sleeuwijk. Dze band is na de naamsverandering van de Laan in Tokyo ook een beetje van muziekstijl veranderd. De nadruk is meer op het symfonische komen leggen. Ook hier werd redelijk goed gemuziseerd. Maar ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat deze band beter moet kunnen. Zeker gezien de individuele muzikale kwaliteiten van de diverse bandleden. Ook is het jammer dat de backline van de jongens wat gebrekkig is. Dat komt het geluid niet ten goede. Maar ja, als scholier kan je niet zomaar een paar duizend piek op tafel leggen om hier verbetering in te brengen.

Toch moet ik zeggen dat ik als "ouwe lul" van de regiopop best wel perspektief zie voor de toekomst van diezelfde regiopop. Immers toen ik zo oud (jong) was als de Tokyo en Impulsleden nu zijn, speelde ik nog maar amper zelf. Laat staan in een band.

Jongens en meisjes ga zo door. Over een paar jaar reageert het publiek dan zeker wel. Zwempubliek is nl. zo ongeveer het slechtste publiek wat je je kunt indenken.

Het enige applaus is een vijftigtal klapperende kaken.

Hans.

SLIMPIEÉÉÉS

FONS zoekt met spoed:
Een zanginstallatie
Bel 01830 - 36414

WIM biedt aan :
GIBSON LES PAUL
bouwjaar 1974
met alluminium koffer
T.E.A.B
Bel 01830 - 31827

IK zoek een puike snaredr
en een Hi-Hat.
Henk van Stigt
Tel 01833-1765

BEN STOFFERS ZOEKT:
voor zijn nieuw te formeren
band de navolgende muzikanten:
BASSIST, TOETSENIST, DRUMMER
en enige ZANGERESSEN.
Stijl: BLUES-ROCK.
Bel 01833-2394

Welke SIMMONS-drummer
heeft zijn oude kit in de
aanbieding? Katry wil hem
graag kopen.
Zeil 1 Almkerk of via het
serviceburo

OUDERENOPVANGCENTRUM
't Rustpunt zoekt ter vermaak
van haar clientelen een bejaar-
de piano
Beheerder M. Wesdorp
Tel 015 -612121 tst. 2802
alleen in avonduren.

SLIM

stichting lichte

muziek

Popkollektief

SLIM

40
Jaar!

SLIMWEB.ORG

de burcht 6 , werkendam 01835.4265

measwiel

